

1906.

Meie Mats.

Dublett

N° 16

ENSV
Riiklik Aval
Raamat

16.

Mats ei tulnud siia seisma,
 Ega nurka nohisema:
 Mats tuli ilu tegema,
 Jõulu pidu pidama . . .

Jõulurõõm.

Oh kristlane pühasid ootama
 Nüüd walmista ennast hoolsast
 Ja jõulupirukaid nosima,
 Kas olgu nad nisust wõi odrast!
 On pühad ees,
 Ka maonamees
 Siis heal meelel eidele ütleb:
 Kui jõulud on,
 Siis jõulud on:
 Too lauale mõlemad silgud.

Kui tähed taewalael säravad,
 Siis rikastel jõulukuusk süttib,
 Pea aknad walguses loitawad
 Kui Jaaniööl tõrwa pütid.
 Ja pahna peal
 Nii mõnus seal
 On waestel pöörata külgi
 Ja maitseda,
 Mis hea ta,
 Kui kõhus on putru ja kõrti.

Nüüd jõulumees kiiresti komberdab
 Majast majasse kompsusi kandes
 Ja lapsed need kangesti karjuwad
 Ja pauguwad pudelikorgid
 Oi, suur sul on

Nüüd rõõm ja õnn,
 Kel sööki ja jooki ja põhku.
 Nii mõnigi
 Suud kõrwuni
 Nüüd sooviks, ja põlwini kõhtu.

Kuid ainult kõhtu siin teenida
 Ja mammona orjaks ei taha,
 Sest hommikul teele kui sajakas ka
 Pussnugasid otseti maha,
 Mees rutuga,
 Nii naene ka,
 Siis kiiresti kiriku poole,
 Seal rahuga
 Wõib magada
 Kuna pastor just parajast paugub.

Oh jõulud, mis pühadest paremad,
 See täidab meil kõhud ja pead
 Ja mõndagi mälestust jätawad
 Kui polegi alati head
 Sest tere ka
 Kui tuled sa
 Kõik ootame igatsetes
 Palju andeid too
 Ehk vähemalt,
 Et puder põhja ei kõrbeks.

Meie programm.

Et minagi tahaksin kõigi matšide asemikuna duumasse peaseda, siis avaldan siin oma programmi ja loodan, et see just „Meie Matsi“ läbi kõige suuremale rahwahulgale tuttawaks saab, kuna „Meie Mats“ ka maailma kõige edumeelsem ajaleht on.

Minu programm on järgmine:

1) Üleüldine häälediglus: Igas paigas ja igal

koosolekul ehk nõuupidamisel olgu igaühel õigus karjuda niipalju kui kõri kannab. Seda õigust tuleb iseäranis neis paigus tarwitada, kus targemad mõtiskiwad midagi rumalatele seletada, aga mis teistele rumalatele ei meeldigi ja kui midagi mõislikku mõtet pole wastu panna, siis muud kui suure häälega: maha!

2) Maaküsimus: Kõigile rikkamatele isikutele,

wabrituomanikkudele, aktsiaseltsidele, linna majaanikkudele jne jaagu õigus maad pärisomanduseks osta, aga väikepõllupidajatele, saunameestele jne. ainult põlise rendiõigusega. Seda on jellepärast tarwis, et klasside wahed selged oleksiwad. Aga ühejarnaduse põhjusmõitel nõuan mina, et iga inimene teatud aja järele tiiki maad pärisomanduseks saaks: kolme küünra ja kümne tolli pikuselt, poolteist küünra ja kolme tolli laiuselt ja kolme küünra sügavuselt selle tingimisega, et selle maatüki kohta kellegil teisel omanduseõigust ei oleks.

3) Ametnikkude asjus: Ametnikka tuleb wähendada ja kõige pealt nõuan, et kassajohitajate ja ka isameeste ametid hoopis ära kautatud saaksiwad. Siikud, kes seni jeda ametit pidanud, wõiksiwad edespäi erakondade walimise-agitaatoriteks hakata ja et tööjõudu weel enam kokku hoida, wõiks iwad kõik erakonnad ühte neidsamu isikuid agitaatoriteks tarwitada.

4) Keelcasjus olen selles arwamises, et Eesti keel tuleb alles hoida. Keele ärakautamiseist tuleks raskust ja paha kõigile, aga isäranis weel neile, kes tubatajunnid on harjunud põses pidama.

5) Täieline usuwabadus tuleb seaduse läbi kindlaks teha; ometi selle erandiga, et kõike ei tohi uskuda, mis erakondade kihutajad walimiste eel suust wälja ajawad ehk kirjutawad.

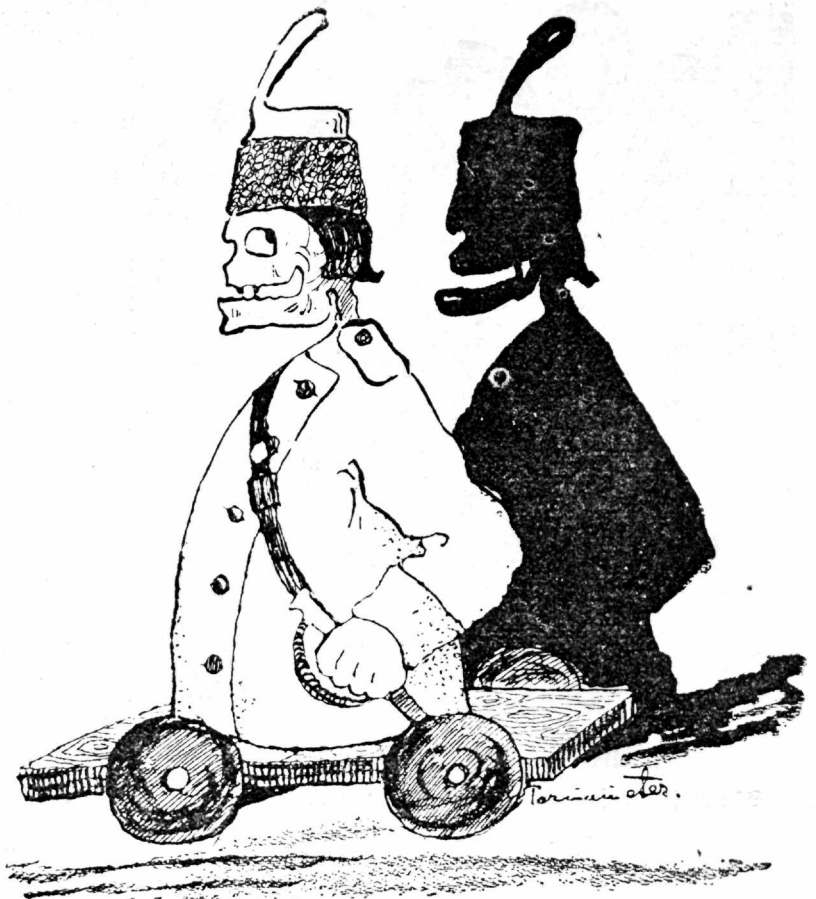
6) Kirik tuleb kellatorniga ühendada, neis kihelkondades, kus need weel ei ole kokku ehitatud. Niisama tuleb kiriklikku hääleõigust niipalju laiendada, et laulmise ajal peale oreli ja kõõstri ka teiste häält kuulda oleks ja et pastorile wõiks wahel ka wastu waielda.

7) Kogukondline hääleõigus tuleb nii laiendada, et ka lapsed wõiwad walla täiskogu koosolekust osa wõtta, sest et just nemad koolikulude läbi walla arwesse kõig suuremad arwud sünnitawad.

8) Kooli olud nõuawad muutust ja seal olen mina oma nõudmistes kõige parem asjatundja, sest ma olen ise Tartumaal päikoolis käinud, teisiigi koolisid olen palju näinud — olgugi pealtpoolt, ühes olin korra jeesgi, kui minewal sügisel koolimajas miitingit peeti.

9) Abielu: Niisama kui maaküsimuses, tuleb ka siin seadus teha, mis mõjukamatele ja rikkamatele naese kohta täieliku omanduse õiguse annaks, aga kehwestele ainult rentimise ehk tarwitamise õiguse.

10) Mehe ja naese ühejarnadus: Naene jaagu õiguse kõik jõugiasjad osta ja määrata, mehe hooldeks jäägu jookide ostmine. Naesele antagu õigus ka raskematest tööddest osa wõtta ja wahel politsei putkas ööd olla.

Sakste jõulurõõm — sandarm.

11) Kassade rewideerijaid tuleb rohkem ammetisse seada; tuleb hoolt kanda, et kõik kassad wähemalt kaks korda kuus rewideeritud saaksiwad. Süüdsenaks, millest rewideerijaid ametnikka ära wõib tunda, olgu „käd üles!“ See on minu spjalgne programm, mida edespäi weel mõne punkti läbi loodan täiendada. Minu enese kohta on järgmist ütelda:

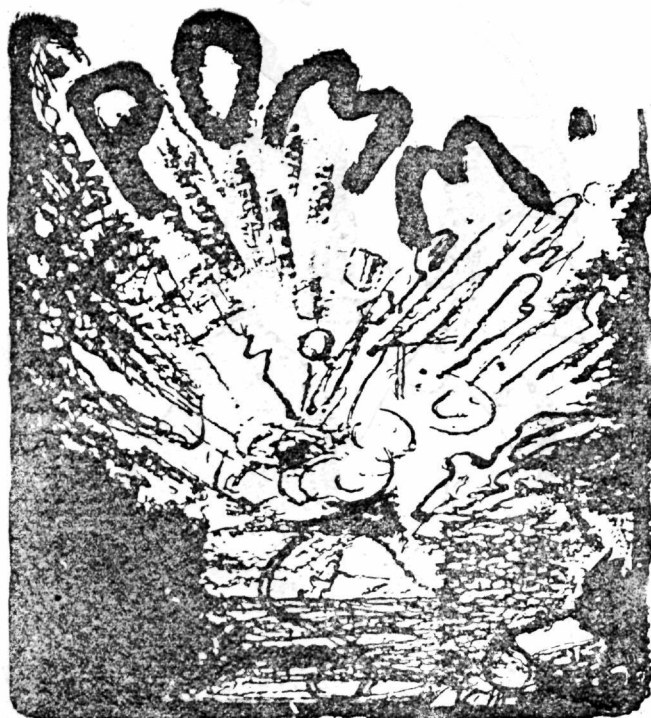
„Mina tahaksin duumasse minna, et rahwajaadiku nime ja palga kätte saaksin.“

Minu seijukoht on niisugune, nagu kõigewõimukam erakond nõuab, nõnda et minul alati kõige suurem hulk poolehoidjaid oleks.

„Meie Matstil“ ei ole pikkade kenede tarwis palju ruumi, aga jeda ütlen ometi, et kui mind walite, siis olete arusaamisele ärganud auusad rahwatajude kaitsjad ja teie seljataga on rahwa tõsine tahtmine. Aga kui kedagi muud walite, siis olete erakonna wihast pimes-tatud, olete mõne tildkonna järele jooksjad, wanad naesjed, lamapead, kes rahwa kasud ära müüwad jne.

Loodan siis, et aru saate, mis rahwa kasu ja edu nõuab ja walite üksi „Meie Matsti“.

Näitus kolmes waatuses.

●Andruskotoht suuremas linnas. Aeg: waht hiljuti.

I. waatus.

(Sauna wahelajas).

1. pesijanna: „Sinul on seal kindrali herra?“
 2. pesijanna: „Dn. Praegu läks wanni. Mis siis?“
 1. p.: „Minule tuli üks tundmata herra.“
 2. p.: „Kes see küll wõib olla?“
 1. p.: „Ei tea sugugi. Minul tuleb nagu hirm

peale“.

2. p.: „Miks pärast sinul hirm on?“

1. p.: „See wõeras herra on minu arust nii iseläralik. Küsis, kelle töld seal ukse ees on. Mina ütlesin: wist kindraliherra töld. „Ah on tema töld“, wenitas ta pilkawa naeruga ja siis ei lausunud ta enam mitte sõnagi“.

2. p.: „Ega see nüüd veel palju tähenda. Kindrali herra küsis just praegu, mis rahwas temast nüüd arwab ja ütleb“.

1. p.: „Mis fina wastasid?“

2. p.: „Ütlesin, et ei ole kuulda midagi. Mine nüüd sellele kõike lobisema, wiimaks saadab weel ilmsüüta inimesi Siberisje“.

1. p.: „Aga see tähendab midagi. Kindrali herra

kardab . . . Ja see wõeras herra on nii weiber, umbne, niisugune musta habemega . . . Kas ta hüüdis? Mina ei julge sinna enam minnagi . . .“

2. p.: „Mis fina nüüd dieti kardad? ütles kohe, minulgi tuleb juba hirm“.

1. p. (jostistades): „Mina kardan, et jellel imeelikul herral on pom m“.

2. p.: „Ira nüüd hullu! Kas nägid? Ütle kohe!“

1. p.: „Ta pani tasahiljufesti lauale niisuguse üsna ümarguse, suure, musta . . . Wuidugi teadis, et kindrali herra on siin. Ei ole rohkem kui sein wahel ja niisugused pommid wõiwad terwed majad ehku saata. Helde taewas, kuda mull hirm on. Nüüd hüüab jälle . . . Minewal öösel nägin paha und, et . . .“

2. p.: „Ja kindrali herra hüüab mind, kas ma peaksin temale ütlemä? Ta ehmatas korräga furnuks. Mine nüüd ruttu sinna ja waata hoolega järele“ (lültskab wärisewa 1. pesijanna fisje).

II. waatus.

(Sauna sees. Wannis on tundmata herra. Pesijanna tuleb tahwatult ja argsest ümberwaadates).

Herra: „Kas saite juba kindrali herra puhtaks?“

Pesijanna: „E—i . . . sel ki—kindrali—herral — on — teine . . .“

Herra: „Kas te haige olete? Te näitate end nii imelikult. Mis te sealt lauall wahite“.

Pesijanna: „E—i mi—midagi — — mi—mis — herra — tahab?“

Herra: „Kui te haige olete, siis ei taha ma midagi, aga kui jaksate, siis wõtke sealt laua pealt seep ja hakake minu pead pesema“.

Pesijanna: „D—ons see seep?“

Herra: „Dn, see on patent, uut sorti, paneb juuksed kaswama“.

Pesijanna: „Mina tulen filmapilk tagasi“ (Väheh).

III. waatus.

(Ees sama wahetoda mis esimeses waatuses).

2. p.: „Noh, mis see on?“

1. p. (rõõmsalt): „Kas kindrali herra wäga ehmatas? Ütle temale, et see on ainult see p — see uus patent — juukseläswamise tarwis“.

2. p. (tõukab teda käewarrest): „Mine oma patendiga! Hüüh, kuda mina kohkufin! Oli hea, et ei jõudnud weel kindrali herrale ütelda. Oleks wõinud weel hirmu pärast rabanduse saada. Ehmatamine peab jaunas kardetaw olema. Kes siis oleks enam julgenud meie jauna tulla. Juba hüüab teine jälle“ (Vähewad).

(Lõpp).

Fanny: „Bertha ütles mulle, et Sina temale sellest saladusest rääkinud oled, millest ma Sulle ütlesin, mitte edasirääkida!“

Fanny! „See on temast häbemata! . . . Mina ütlesin temale, et ta sinule mitte tagasirääkima ei pea, mis ma ütelnud olin!“

Fanny: „Jah, ja mina ütlesin temale, et ma sinule mitte ära ei ütles, mis tema mulle ütles, selle pärast ära siis temale ütles, et ma seda teinud olen.“

Ühe nooremehe kiri oma kallimale ja vastus selle peale.

Minu kallim!

Teie pilgud tungisivad mu südamesse niisama ilma waewata, nagu japaanlaste kuulid Wene soomustaewadesse, ning minul wõtab tundmus mõistuse üle wõimust, nagu reaktioon wabaduse üle. Teid nähes põlen ma armastusest, nagu Baltimaa mõisad minewal talwel! mu süda on armastusega Teie wastu nii täidetud, nagu kõik wangimajad poliitikaliste wangidega. Mu mõtted lendawad Teie juure jarnase kiirusega, mis ainult karistuse wäe saltadale omane on... Ja kui ma waimus Teie juures wiibin, siis on mu mõtted nii erutatud ja hirmutatud, nagu ministrid rahwa asemiklute kohtu ees. Teie olete minu hinge raskuse-keskpunkt, nagu kindral kuberner seda linna elanikkudele on. Mu elus puudute ainult Teie, nagu Narõni maakonda wäljasaadetutele ülespidamise raha. Ma saaksin ütlemata õnnelik olema, kui Teie minuga nii lahutamata üheduses elaksite nagu kasjafas nagaitaga. Langen Teie jalgade ette, nagu riigi rent.

Teie X.

(Wastus.)

Minu kallim!

Ma oleksin heamelega walmis oma saatust Teiega jagama, nagu krahw Witte Sahalini saart japaanlastega jagas, kuid ma kardan, et Teie mu wastu niisama truudusega olete, nagu Gapon, ehk, et Teie armastus minu wastu on niisama lühikene, nagu Wene riigiwolikogu elu iga, ehk jälle on Teie iseloom nii plahwataw, nagu pomm, mis Stolõpini jauts oli määratud. Selle mõtte juures küllmetab mu weri soontes ära, nagu põhjapoolsetesse kubermangudesse jaadetud Wenemaa parematel poegadel... Kuid siiski tunnistan, et Teie minu elu-õnne ülespidamiseks tingimata tarwiline olete, nagu awalikud jeltskonna tegelased ministrite kabinetile.

Pigistan Teie kätt, nagu uus trükitseadus edulist ajatirjandust.

Teie B.

Armastajate järelt salaja näpanud
Rah. El.

Kaks saatust.

Kai oli kõõgis tüdrukus,
Ja Mihkel poodipoiss,
Kai tema õitse aastates
Ja peitis tulda südames
Mis sütitada wõis...

Seal Mihkel läks kui pööraeks,
Tööd hooletusse jäid;
Poest marmeladid magusad
Ja ehte asjad ilusad —
Kõik Kaiel kantud said!

Kuid asjad muutusiwad pea,
Meest tabas poesaks:
Tal trelli taga anti koht,
Ja Kaie tabas hädaoht,
Ta sai — õõliblikaks!...

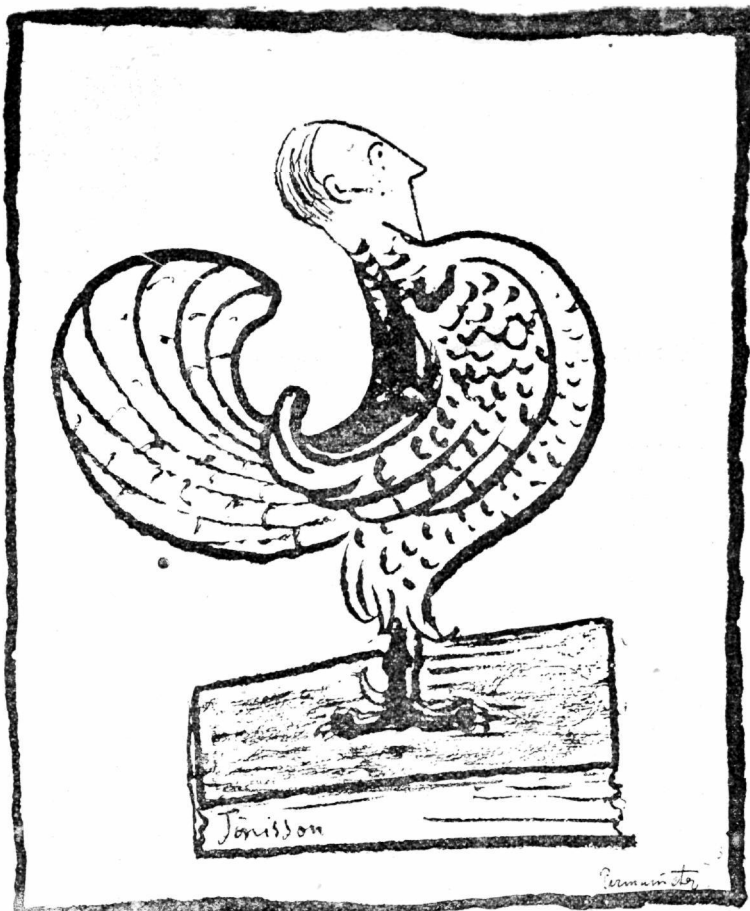
K. Sinep.

Papa! kus Witte nüüd on?

- Wäljamaal.
- Aga mis ta seal teeb?
- Luiskab.
- Aga Durnowo?
- Ebbõb kaeru.

Rah. El.

Eduerakonnale jõulukungituseks. Hind 3 kop. Saada „Sõna“ ja „Postimehe“ toimetusest.

Wabaarmastajatele jõulukingituseks.

Toredas Tompe lossis.

Hansu kiri Matsile.

Täna tahtsin sulle jutustada kuidas meie kirjasi siit välja toimetame. Seda teen sellel põhjusel, et mitte auusaid inimesi kahtluse alla saata — nii nagu see meil hiljuti juhtus. Asi oli nii: Hiljuti seisis kosjakandidatite Uues Healekandjas kuulutus, et neli siit lossi elanikku soovivad waba ilmawaatega neiudega kirjawahetusesse astuda, selles kuulutuses oliwad nimed, wanadus ja adress, Tompe lossi. Oi! oleks sina seekord siin juhtunud olema — sa oleksid näinud, missugune kihin ja kahin sellepeale tõusis. Uuriti ja usutati, wannuti ja wannutati, aga siisgi ei saadud teada, kuidas kirjad siit välja saadetakse ja weel pealegi ajalehe toimetusele. Kahtlus langes wiimaks „waba ilmawaatega“ meeste ihuhoidja Johannesowi peale, kes alles hiljuti ihuhoidja ametisse oli hakanud ja sellepärast weel küllalt ustaw ei olnud. Ihuhoidjaid wärawast sisse ja välja käies otsitakse meil alati läbi, aga peale selle kuulutuse ilmumist wiidi mees — kes kül ju wärawas katsumise alt oli läbi käinud — tema otskohese ülemuse wastuwõtmise ruumidesse — seal puistati mehel kõik riided hoole läbi, harutati kuuewoodri wahed lahti, peale selle waadati suu, sõrmed ja nina läbi. Kästi aewastada ja läkastada, aga ei mingisugust kahtlast kraami ei tulnud nähtawale. Asi jäigi mõistatuseks.

Minna aga pean seda ülemuse poolt suureks lolluseks,

kui nad arwawad, et meie ihuhoidjad meie kirjasi välja wiivad, sest meie ju neid mehi ei usalda põrmugi. Näituseks: kui ma selle kirja, mida praegust sulle kirjutatan, enese ihuhoidja kätte usaldaksin siit wäljawõimiseks — mis saaks siis minust waeskesest, kui ihuhoidja enese auukõrgenduseks kirja oma ülemuse kätte toimetaks. Seega läheks nii, et mind kõige vähem, Afrika poole peale wiidakse, kus Egiptuse pimedus walitseb ja lastakse seal palja põrandal peal ja wee ning leiwa otsas 7 päewa ja 7 ööd paastuda, nii et mul sinule kirja kirjutamise himu tükiks ajaks hoopis ära kaub. Afrika pooleks nimetame meie kambrikest millel ühtegi akent ega auku ei ole ja leiwatagemise ahju üks külg täidab ühe seinaga aset, see aga ajab selle tulla nii palawaks, et Afrika kuumus selle wastu päris põhjamaa külmus on. Pidin jutustama, kuidas kirjasi välja saadame. Harilikult lähewad meilt iga päew seltsilisi välja, sest paljudel saab üüri kontrakt täis, paljud saawad pandi wastu wabaks ja paljusi ei peeta selle wääriliseks, et neile kauem korterit ja ülespidamist lubada, ning saadetakse lihtsalt minema, ja needamad wiivadgi meie kirjad välja.

Neid puistatakse kül kõige suurema hoolega läbi ja konfiskeritakse ära, mis kahtlane, aga kirjasi pole nende juurest weel iialgi leitud. Asi on aga lihtne, sest kirja õpib siit wäljamineja pähe ja kohe wäljaspool müüri kirjutab paberi peale, paneb ümbriku sisse, adress peale ja wiskab posti kasti ja kiri ongi warsti soowitud kohas.

Niikaua kui meie hoowiringkonnad sarnast aparati välja pole arwanud mis päheõpitud kirjad pealuu seest välja wõ-

taks ehk ära hävitaks, niikaua kestab meil kirjade väljasaatmise wabadus, mida ise oleme endile wõtnud, edasi.

Weel üks abinõu oleks neil selle wastu, ja see oleks selles, et antku igale ühele oma ette tuba, et ei saaks teistega rääkida ega kirjasi pähe õpetada, kuid siis ei aitaks 36nd waid peaks kõige vähem 366 kammert olema. Niisuguseid ruumise oleks aga meie hoolekandjatel hoopis wõimata saada — sest neil on suur rahapuudus. Nüüd pean kirja lõpetama, teinekord kirjutan jälle.

Prassai!

Sinu Hans.

Meie haritlased.

Ü l i õ p i l a n e : „Teie küsite, misjugune minu seisukoht rahwa hulga wastu on? Mina olen praegu täielik Nitsheanlane. Tõsine inimene algab alles ülikoolis käinud inimesega. Mingu rahwas pimeduses hukka, kui aga meie, tema paremad pojad, alles jääme.“

C a n d i d a t : „Teie olete ajast maha jäänud! Kui ma alles rebane olin, olin ma ka Nitshe üliinimese auustaja, aga nüüd olen ma Marx'i poolehoidja, sest kapital, see on itka üks hea asi.“

Armas Mats!

Ühe arsti wastuwõtmise tupp ilmub kõige paremates aastates proua.

„Herra Doktor, waadake fõrd minu peale!“
„Ma näen, armas proua, teie olete õnnistatud olekus.“

„Jah, ja see on Teie süü, hra Doktor!“

„Aga mõtelge ometigi, ma ei tunne Teid ju jugugi!“

„Mis? See on Teie süü. Rabe aasta eest katsusite Teie mind läbi ja ütlesite, et ma milgil tingimisel enam lapsi ei wõi saada. Oma mehe surma järele, andku Jumal talle rahulisti hingamist, wõtsin ma omale ühe wapoisi ja nüüd näete, misjugune ma wälja näen. Teie olete selles süüdi, herra Doktor!“

„Jugend.“

Kui just pakutakse.

Wähese kuulmisega Klaassipa Andres juhtub just lõunasöögi aegu taluperesse sisse astuma. Ta teretab.

„Tere, tere, näe Andreest ka näha“, kostab perenaine, kes oma kitsiduse poolest terwes külas kuulus on.

„Sõin just alles“, ütleb selle peale Andres.

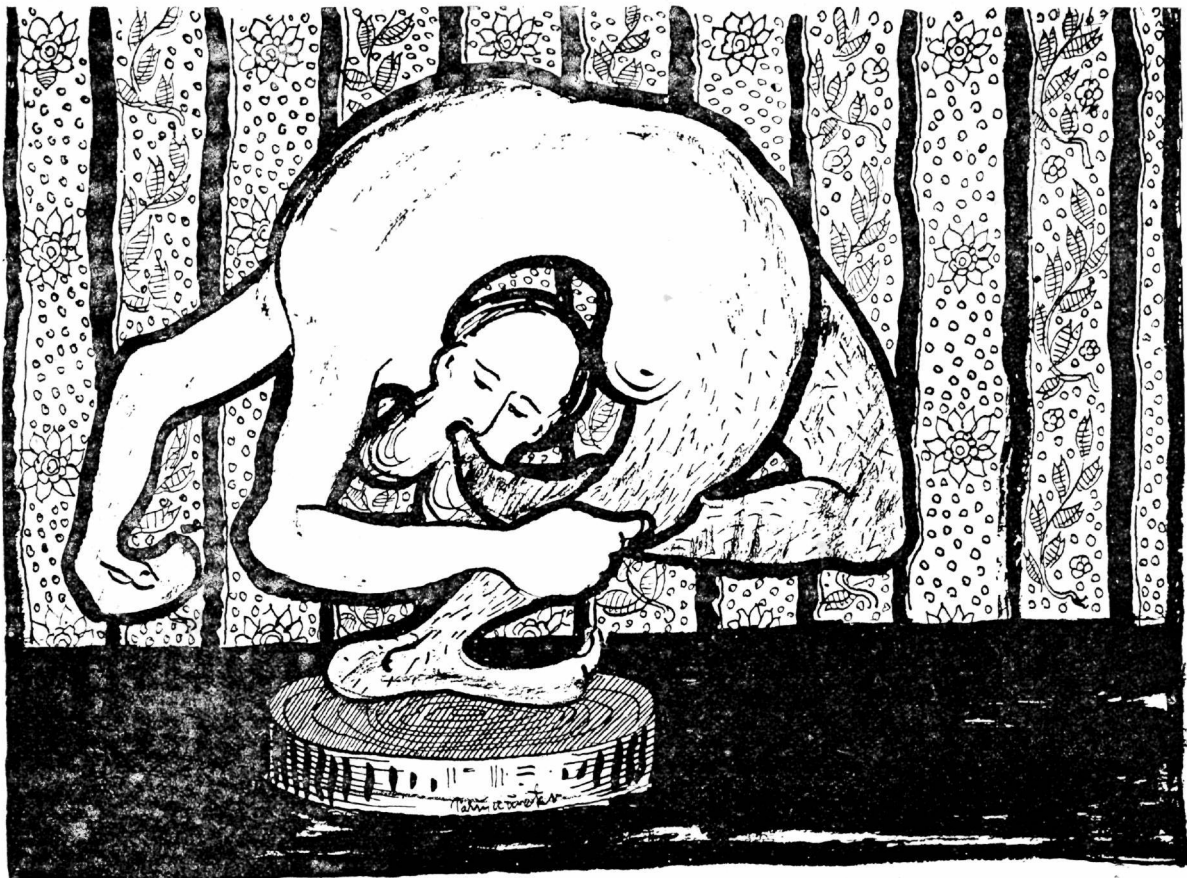
„Läheb aga teine iga päewaga kurdimaks“, sõnab perenaine omastele.

„Oli kaunis tubli toit kah, wastab ruttu Andres.

„Ta ei kuule ju enam põrmugi!“ hüüab imes tades perenaine.

„Noh, kui just pakutakse“, tähendab Andres suure kindlusega, „eks siis wõi süüa kah!“ istub lauda ja wähen- dab tubliste toitu, wihaft perenaisi tähelepanemata jättes.

Karu Ohakas.

Kärw — U. Wirumaa toimetaja, kes iseennast omas lehes ära sööb. Hind 3 kop. Soowitakse nendele kellel selget poliitilist ilmawaadet ei ole. Pealadu N. uul.

„Junkrute“ jõulupuu.

Sõja jutt.

Wana armiline Nikolai aegne soldat kõneleb oma sõjaaja mälestustest:

— Ja, jaa, mis teie ka teate, kes kõige eluaja olete ulualt maganud ja pole nina muul ajal wälja pistnudgi, kui üksi siis kui asjale lähete. Aga mina olen mitmes leemes keenud. Praegu tuleb Türgi sõjast lugu meelde.

— Oli mitu päewa ja ööd wahetpidamata püüsi-dega lastud, ilma et oleks leiwa pala ehk wee tilka suhu saanud. Ilm oli kuum kui jauna ahi ja püüsirohku suits nii paks, et furnud maha langeda ei saanud, waid püsti jäiwad. Siis kamandati pajunettidega tormijooksule. See oli wast werine mäng. Et olnud aega türk-lasi ütsahaawal läbi pista, waid siis alles, kui kolm neli meest tikku otjas, nagu silgud wardas oliwad, siis käänati otjad alaspidi ja raputati terve kimp maha. Siis jälle uuesti sedajama otjast peale. Äkitselt kuuldi hüüdu: „Natsawägi tuleb!“ Warsti hakkajiwad kõwerad mõõgad wälkuma ja päid lendas õhus kui rahet. Dundsin kutlas

walu ja kautasin nägemise. Aga warsti nägin jälle ja mõisin edasi wõidelda. Minul oli pea otsast maha löödud, ja asemele oli teine sattunud, mis mitte minu oma ei olnud.

— Kust ja tead, et see minu oma ei olnud; küsis teegi kuuljatest.

— Sellest, et minu oma pea oli õldest saadil maha löödud, aga wõeras kõrwade alt. Sellepärast ongi minul nüüd lühikene kael. Ei ole veel jõudnud kaswada. Wanal läheb keit kaswamine pikkamisi. — Jah, sõjas juhtub ikka üht ja teist mõndagi, lõpetas wana-mees juttu.

Armuladepuse tipp.

Mees (jalutuselkäigul naefele, üht noort naesterah-wast laenetes surmaga wõitlemas nähes): „Ma pean talle appi minema.“

Naene: „Sea küll! Aga waata, et sa temaga liiga kauaks wee alla ei jää!“

Viimane „Nella“ partei riigivolikogu kandidaat. Ei ole müüdaw. Hoitakse Tallinna sakste museumis piirituse sees alal. Igal Nella partei istumisel tuuakse partei koosolekule. Siis wajutab president põid-laga kaane peale. Kui siis volikogu kandidaat wee peale tuleb, on lootust Nella parteil riigivolikogusse peaseda. Viimasel ajal ei tõuse kandidaat wee peale. Ajab ainult pul-lisi suust wälja.

Rahakorjamise kast — 5 kop. tükk. Soovitame usklikkudele, sest siit saab raha jälle kätte, kuna muidu õpetaja tasku jääb. Saada Mustasaja nagaika poest.

Hammastehnikate vastu.

Raudtee mittesuitsetajate wagunis istuvad kaks herrat vastastikku pingi peal. Nad on juba pikema maa ühes sõitnud, aga kumbgi ei ole veel juttu alustanud. Istuvad, haigutavad, vaatavad ahnasti välja...

Viikamööda võtab üks neist taskust paberossi toosi, vaatab seda igast küljest, teeb selle lahti, võtab ühe paberossi välja, seadab järelejäänud korda, paneb siis toosi jälle kinni ja hakkab selle vastu väljajäänud paberossi koputama.

„Mu herra, sin ei tohi suitsetada!“ tähendab neid toimetusi nähes teine.

„Alga ma ei suitseta ju mitte“, vastab esimene.

„Ma tunnen juba neid ettevalmistusi!“ sõnab teine ifeetadwalt.

Varsti peale selle lähleb esimene neist välja ja suitsetab seal oma paberossi ära, tuleb sisse tagasi, istub

oma kohale ning jääb vaikjelt oma reisi eesmärgile jõudmist ootama.

Tüki aja pärast võtab teine herra taskust ajalehe välja, loeb kuulutusi, juhtkirja, lasseb siis veel kord silmad üle lehe käia, tõmbab ühe lehe nurga ära ja hakkab seda peos pehmeks nätsutama, kuna ta järelejäänud lehe taskusse paneb.

„Alga mu herra! — tähendab esimene, — sin ei tohi ju mitte...!“

„Olete teie hulluks läinud?!“

„Ah ma tunnen juba neid ettevalmistusi“, vastab esimene võidurõõmsalt.

Karu Ohakas.

Halb tähendus.

Üliõpilane: „Täna õõsel kuffufin ma woodydi läbi!“
 Kortteriperenaine: „Siis nägite wist eksamist und!“

F. Fink.

Sügise märgid.

Kõle tuul käib üle isamaa:
Aasta jooksul, manifest kord hüüdis,
Wiimseid aegu tahtis tähenda!

Kraaksudes seal tõtwad kotka parwed,
Üle närtsitatud kodumaa;
Kuulda kaugelt mustasaja sarwed —
Wabaduse idusi nad tahtwad lämmata . . .

Külmad põhja tuuled andwad hoogu,
Surma kaasatoowa tormile;
Salaline aimdus täidab iga hinge:
Tulemas on pime sügise!

Mitte Koidula järele
K. Sinep.

Mulitjal.

— Sinnawaht, olge nii hea, wiige need leitud asjad
jauškonda!

— Mifs pärast jauškonda? Meie mõime ju jingri
ilusti pooleks jagada.

Rah. El.

*
**

Na surma süü.

— Mifspärast Juurita Süri maha lasti?
— Ta oli ütelnud mõijate kolistamiste ajal Mlawere herrale:
„Sa oled rumal, nagu rublane põrjas“.

Rah. El.

Ütles. „Silm nõuab ka oma jao“ ütles
Peeter ja kojis ilusa tüdruk.
„Ime, mis kõik maa peal kuul-
takse“ ütles kurt Päritel.

„Ta on väga kõwer“ ütles rebane kui ta wersti
aampalgi küljes nägi rippuwat.

„Dee ääreji ostawad wõjadest puhastada, aga suurt
palki tejt teed ei pane tähele“, ütles Widrefi Willem,
kui purjus peaga wastu werstapeesti läks.

„Ma olen nüüd rahuliku ammeti peal“ ütles wana
mees, kui teda kirjandjaks pandi.

„See tuleb näppude harjutamisest“ ütles rättsjapp
kui ta iseeneje pütkiriidest tüki ära oli kápanud.

Kas tunned maad?

Wiisil: Kus wiga näed laita, seal tule ja aita.

Kas tunned maad, kus rendiolud

On korratumalt segased

Ja wõimumeeste paksud kolud

Ja paksud kõhud raswased:

See on see maa kus kubja nuut
On rahwa turjal tantsinud.
Sest laulan nüüd ja ikka ka
See maa on kuulus kubja nuudiga.

Kas tunned maad kus mõisa majad
Kõik haljaid künkaid ehiwad
Ja äärepoossed rabarajad
Meid talupoegi toidawad:
See on see maa, kus hirmu sees
Kõik kummardawad „saksa“ ees
Sest laulan nüüd ja ikka ka:
See maa on sakste tubli söödamaa . . .

Kas tunned maad kus paganateks
Saab hüütud pärisrahwast weel
Neil ainsaks hinge päästijateks
On alandlik ja orja meel . . .
See on see maa kus mütsita
Peab kõnelema herraga.
Sest kardan nüüd ja ikka ka
Ja ilmun herra ette mütsita . . .

Kas tunned maad kus waimuwalgus
Saab rahwal kurjalt keelatud
Ja iga uuenduse algus
Ju hakatusel häwitud:
See on see maa — kus põllupank
Weel talurahwal liiga . . . ränk
Sest kaeban nüüd ja ikka ka
Ma „isamaal“ pean maata olema.

Kas tunned maad kus tööde palgad
On puudulikud, odawad
Ja herrasmeeste kepp ja malgad
Nii ähwardawalt kõiguwad . . .
See on see maa kus minu häll
Kord kiikus mõisa väljadel —
Siin jändan, töötan igal päewal ma
Ja siiski wisalt wõitlen naljaga . . .

Kirjawastused.

Mitmed kirjasaatjad. Jätke ometi see igawene ära-
kirjutamine maha.

N. T. Lehtses. Nõrgad.

Singular. Enam terawust. Magedad kraami ei maksa
saata.

Sääsekurnaja. Joonistused on hoopis nõrgad —
mitte nende mõtte, waid väljatöötamise poolest. Ei lähe.

„V.“ Puudub nali ja pilge. Aga saatke teinekord
weel, mis teie linna olude kohta käib. Kaastöö tasu on teil
muidugi teada.

S. K. T. Wanad ammu tuntud naljad, wist Noa aegsed.
Kes oma kaastöö lehest leiawad, neile pole wastata.

Parteide wõitlus tulewikus.

Neeгри pealiku lahkus.

Europa reisiija, kes Afrika põlistes metsades ümber rändas, sattus metsiku neegrite juhuaru Dho-Do-Do külasse. Suguharu pealik oli haruldane lahke mees, mis reisiijat kangeste imestama pani.

„Kuda su nimi on?“ küsis reisiija pealiku käest.

„Minu nimi on Sea Saba!“

„Miks pärast niisugune weider nimi?“

„Selle pärast, et ma sõjas väga karmas ja paen-
duw olen ja ennast wahel nõnda samuti, just kui sea
saba, rõngasse tõmmata wõin...“

Peale selle kõneles pealik edasi:

„Luba, kallis külaline, et ma sulle tasji täie meie
wiina pakun, mida meie oma taimetest valmistame!“

„Wäga hea meelega...“

„Ja weel luba, et ma sulle poole praetud titse annan!“

„Tänu sulle, suuremeeeline Sea Saba!“ wastas
reisiija, kuna ta iseeneses mõtles: „Küll on aga nendel
metslastel imestamise wäärt suur wõderaste wastuwõt-
mise lahkus; neil on haruldaselt lahked jüdamed!“

„Kui sa kõhu täis jõõnud jaad, siis palun sind minu
ajemele puhutama heita!“ kõneles pealik.

„Aga kuhu ja ise heidad?“

„Ma heidan due magama, ehk küll täna wihma
sajab! Wõderaste wastuwõtmise pruugi järele pean ma
kõik külalisele andma. Kui ma ükskord ära suren ja
maa all ümber rändama hakkän, siis wõetakse mind jelle
tõttu ka igal pool wastu ja antakse mulle süüa...“

Sel ajal tuli hurrjaksse must, tume siniste huulte
ja lumiwalgete hammastega naisterahwas; tema must
nahk läikis kui wiskitud saabas, kuna tugew, paljas rind
põliste laante terwet õhtu ja Afrika kuumust isukalt
jisse hingas.

„See on minu naine,“ tutvustas teda Sea Saba
külalisele. „Tema nimi on Hall Hobune!“

„Niisugune tore nimi!“ hüüdis reisiija pilgates,
ehk küll see metsrahwa iludus temale kannis isurataw
näitas olewat. „Kui sügawaste haritud ometi sellest
küljest need metslased on! Meil on Europas niisuguseid
inimesi, kes armukadeduse pärast oma naise kas wõi
kasti ära peidawad!“

„Nagu ma näen, ütles pealik, „minu naine meel-
dis sulle?“

„Do ja! Ta on sul ju väga ilus!“

„Niisugusel juhtumisel luba, et ma teda sulle suu-
delda pakun...“

„Teda? Oh wäga hea melega!“

Reisiija tõusis istmelt karmeste ülesse ja andis
mustale iludusele huulte peale, mis puuõliga äramää-
ritud oliwad, kõwaste suud.

Pealik läks sel ajal tafahiljusesti minema ja jättis
neid kahkefi.

„Küll on aga need metslased lahked, imestas reisiija
weel hommitul, kui ta külast lahkuma tahtis hakata.

Siis hakkas ta Sea Sabaga jumalaga jätma.

„Dota, ütles see, „tema pole veel valmis!“

„Mis sugune tema?“ küsis reisiija inestades.

„Hall hobune...“

„Miks pärast hobust? Ma võin ka jala minna...“

„Mitte hobune, vaid minu naine, kes sinuga ühes tuleb.“

„Te—tema?!“ kogeles reisiija. „Mi—miks pärast?!“

„Meil on niisugune kombel! Kes meie naist sundleb ja temaga aega mööda saadab, sellel peame teda jääda-walt andma. Meil on väga suuremeelised pruugid...“

Reisiija hing sai täis.

„Kumalad pruugid, aga mitte suuremeelised! Mul pole teda sugugi tarwis... niisugust tükki... Mul on omalgi walgene naene...“

„Mi—i—s?! Sa ei taha wotta? Sa teotad minu naest? Selle eest pead sa, meie kombete järele, surma nuhtluse alla minema!!!“

Reisiija hakkas ennast, kui ka metslaste „lahkeid“ kombeid, kõige enam aga enese mufusid, mis ta mustale iludusele jaganud oli, täiest südamest needima...

Et mitte elu kaotada, lahkus ta külast, must naene kääbmal, kuna ta ise terve tee rätles: „Küll ma nüüd aga kukkusin jisse!“

Persei.

Rahjuli kud raamatud.

Pastor manitseb kogudust ja käsib seesuguste rahjulikkude raamatute eest hoida, mis meelt segavad ja südant rikuvad ja käsib neid enese jundre tulla, et neid ära põletada. Teisel päewal tuliwad ka kohe kaks peremeest pastori juurde raamatud käes, andsid neid pastori kätte üteldes: „Põletage need ära, need on meie rendi maksu raamatud (kontrahid), mis meile kõige enam peawalu teewad ja meelt segavad.“

Janis.

Mitte „meie linna“ liha poodis.

— Mitte märkigi, Tiit, need tohtrid ei tea.

— Kuidas?

— Nemad ütlevad, et kärwanud looma liha terwilele rahjulik olla, mina olen aga ju oma poodis tüki kümme kopsupõletikusse surnud looma ära müünud, kuid ükski ostja ei ole veel ära surnud.

— Ära wihasta Jumalat: iga päew kantakse hull inimesi surnu aeda, ega need siis kdit minu ostjad ei ole, juba seal ikka sinu omaši ka hulgas on...

Rah. El.

Meie aja neiud.

M a r i e: Kui Wollu mind naefeks ei wõta siis hüppan ma jõkke.“

H e l e n e: „Misjuguise kleidi sa selleks selga paned?“

F.Fink.

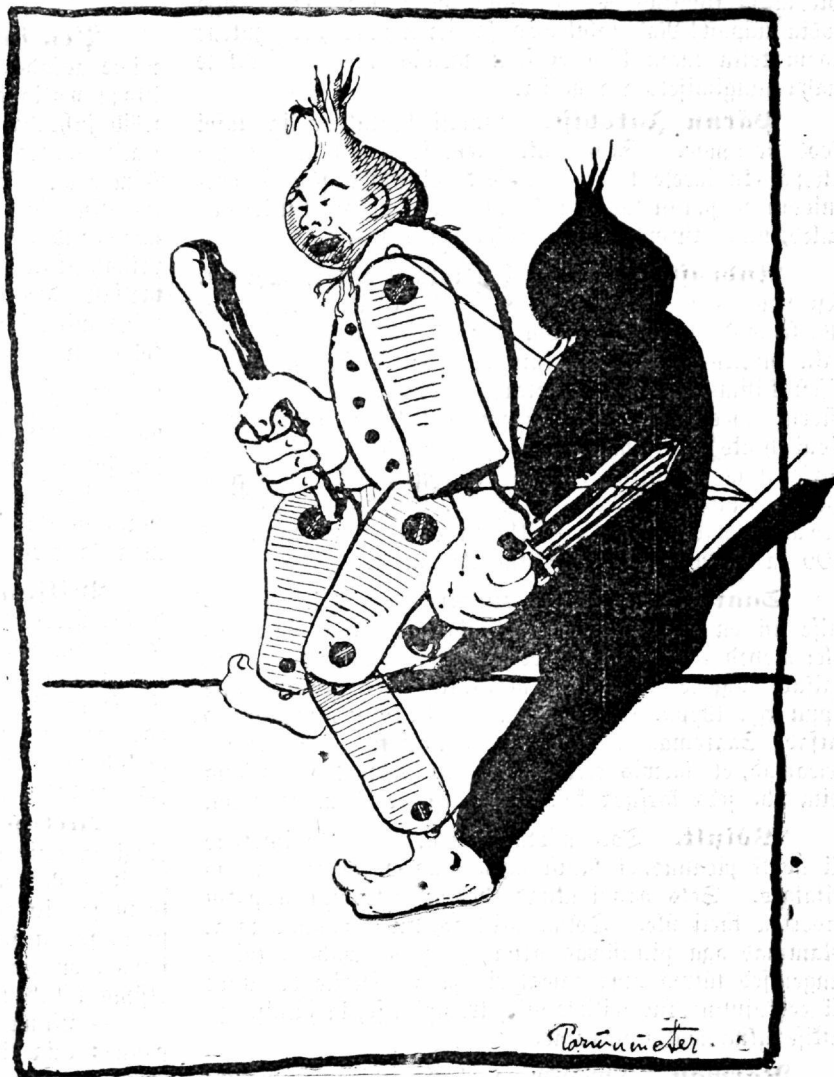
Roomitüs.

H e r r a (kerjajale): „Ja, ma ei wõi teile rohkem anda kui 2 kopikad. Ma ei teeni isegi palju.“

Kerjaja: „Ja kas te ei wõiks siis mitte rohkem tööd teha?“

F. Fink.

Mustasaja mees.

Paranümeter.

Jõulu kingituseks meie „Nella“ parteile. 50 kop. tükk. Et teda ka tulewaks jõuluks alal hoida, tuleb teda igapäew kroonu wiina sees leotada.

Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust.

Muustlas. 1½ tosinat maawahtisi on jellepärast ameti publikusele lubatud, et ühe wangi juures nülgimisekatset teinud.

Hallisteft. Ülemus on kihelkonna hingedele ette kirjutanud, hoolega selle ette walwata, et Kõigekõrgem nende Hingekarjast siit ilma mitte ära ei saaks kutsuda ja kui see peaks juhtuma, et ta kõrwad pea alla paneb, siis wastutawad selle eest hinged teises ilmas oma patudega, aga siin ilmas — raha trahwiga. Asja seis on paha: sõjariistad on ära korjatud, ja kui wa surma ingel peaks tulema oma wikatiga pastori herrat maha niitma, ei ole midagi abinõu, millega teda tagasi tõrjuda.

Kaadrinast. Tänamata tööliised. Mõnesse mõisa ilmuw mõija töolistele ilma tellimata, ilma hinnata ajaleht „Noerus“ ja koguni mitmetes eksemplarides. Säärase ohwimeelse teo eest peaksiwad tööliised küll tänulikud olema ja kingitud hobuse suhu mitte waatama. Aga wõta näpu! Nad kahtlewad ja arwustawad, et sihukene loom toiu enam kätte ei saa: tarwis mõnele setukale naha nülgimiseks ära müüa.

Pärnu Jakobist. Mutati laulukoor ja käidi koos laulmas. Seal auti ülemuse poolt nuuskurite ettepaneku järele käst: tarwis kooskäämistest seaduse walmistamise pärast lauluga kannatada ja oodata kui kewade tuleb, nüüd külmaga wõib kõha saada jne.

Mudrust. „Teenijatel tüdrukutel on paradiisi elu, sest nende elu ja sisetulek on hea“ nii kiidab kirikherra. Balta saada 10 terwet rubla aastas! Kuhu mõistab rumal talu inimene selle juure summa panna? Sellest keerulisest küsimisest aitab hingekarjane ise libedaste üle: iga tüdruk ohwerdagu oma „mammonast“ kaks rubla misjoni heaks. Saksamaale. Kas aga tüdrukud, kes selle kurja ilma kodanikud on, kus oma puudus kõiga suuremaks peetakse, seda heaks kiidawad, on küsitaw. Wististe arwawad nad, et andku kirikherra oma palgast ka rublat 500 ja tehku seega ohwerdamisele alguft.

Saaremaalt. Siin otsitakse wabariiki. Mutamise asi on uurimise all. Kuulatakse sajad inimesed üle; mehed töötawad, nii et pead märjab, aktide laju paijub jalgade wiisi paksemaks, kuid wabariigist mitte kippu ega kõppu. (Minewa aastast liikumist nimetasiwad saklad Saaremaa wabariigi asutamiseks). Saarlased arwawad, et tarwis oleks wabariiki laewadega otsima seita ehk jeda katjuda kuidagi Marji pealt maha tuua.

Wõsult. Tore näokatte pidu. Pidu toimekond oli hoolt pidanud, et kallist õhku liiga palju ära ei tarwitataks. Seks pandi afnad hooljaste kinni, ifegi pakju paberiga kaeti üle. Tolmu oli toas, nii et hamnuustada. Mammad aga piilusiwad afna pragude wahelt, kudas kangelased tütreid oma kawaleridega ameseeriwad. Kord oli eeskujuline, kui wilistamise, trampimise, karjumise ja katkise afna wälja arwame.

Harwast. Liulastmine algab. Kõige paremateks liuteedeks on uulitsa kõnniteed, mida aga lõbutsejad siieti tarwitada ei oska: lähewad ilma liuraudadeta käima. Mis ime siis, et alati maha kukutakse ja wahest

ka põlw ära nikastab. Selle eest on ju ülestõusmine efinene asi ja kukumine ilma makjuta.

Weliest. Odamehed käsiwad ühes saunas trüki-mašinat ja lenlehti otsimas. Tuli wälja, et see sauna wanamehe käsiwi oli, millega ta omale pühadeks kaljauideid jahwatras.

S a m o d u r o w o. Kohaline ajutine kindral-kuberner andis päewatähu wälja, milles teelatakse, et teegi ei tohi mingisuguleid ümmargusi asju, nagu kerasi, pallisi, puuwilja, päid j. n. e. osta, müüa, ega enese juures hoida; niisama teelatakse ka sarnaste asjade walmistamine ära. Sellest teelust üleastujad ahwardab surma nuhtlus.

P u l i g a n o w o. Bristaw Petrowski poolt siseantud „lõh-kumiste (ногпом.) projekt“ saadeti ülemalt poolt ilma finnitamata tagasi märkusega „warane weel“. Bristaw sai kurwastuse ja lootuse tähjamineku mõjul kõhu-põletiku.

P a r i s. „Eho de Paris soowitab, et Wene teist riigiwolikogu mitte Peteburki kottu ei kutsutataks, waid Rarõmi, sest siis ei olla walitjusel waja saadituid kahte korda wõdada.

Wastu wõtnud: Rah. El.

Wcalinnast. Balti maade mõisnikud on sise-miste asjade ministrit palunud, et Liuwimaale riigiwolikogu walimiste ajaks sõjawäge saadetak, sest muudu wõib juhtuda, et jälle niisugused mehed Tauria paleesse walitakse, kes ministriid lihtjalt turuwargaks ja timukaks sõimawad. Saata tulla igasse walda ainult üks root soldatiji osa püsside ja padrunitega; juhatajaks wõida mõisnikud ise hakata, toidumoono muretseks iga wald priitahklikult ja tarwiliist oja keppiid saada iga mõisniku metsast odawa hinna eest. Nii ei tulla sõjawäe saatmine midagi maksma, aga soldatite sõjawäelise hariduse kohta on sarnased laskeharitused wäga kasulikud. Oma palwet lõpetawad mõisnikud järgmiste sõnadega: „Selle peale toetades, et meie siin maal juba 700 aastat rahustuse tööd oleme teinud ja selles asja täiesti asjatundjad (spetsialistid) oleme, loodame, et Teie meie palwet mitte tagasi lükata ei julge, wastasel korral oleme sunnitud teie Saksamaale rändama ja siis on Baltimaa ja terve Wenemaa hukkaminek kindel.

Wiljandist. Riigiwolikogu walijameeste kandidide ülesseadmine on meil praegu käsil. Kõige tähtsamat oja selles mängib Seasaare kõrts. Mitme mehe pea muuata siin punaseks. Kuulujutu järele lubanud Seasaare kõrtsmik rahwa kasuks mitu korwi õlut ohwerdada ja ruumid ilma tasuta tarwitada anda, kui koosolekud ja eelkoosolekud walimiste asjus ka edaspidi ainult seal peetud saaks.

Tartust. Saklad lendawad kui mesilased linnas ringi ja otsiwad m —, ei, healesi. Igapäew sajab lenlehti: „nella“ eeskawasi. Kojameestel palju tööd: pühivad kottu ja wiuwad kas prügitasii wõi lehma alla. Lubatakse suure juuga seitse suurt wabadust wõi sakramenti. Ühe sõnaga on „nella“ peret heitmas: kes aga nendelt mett otsima läheb, leiab ehmatuseks, et nad — erilased on.

— Linna walitjus tahab rahwa lugemise tuba kinni panna: käia liiga palju lugemas ja see kulutada raamatud ära.

— „Sjamaa“ on suure ülesleiduse teinud. Tarwis teie wanad hallpead“ siit teise ilma saata, kulutada asjata leiba ja õpetada noori.

Reilast. Bidu õhtu ja selle sakkakeelne eeskawa. Kohalised paremad pidasivad pidu ja et seda lihtsuse-likkudele rohkem filmapaistwamaks teha, pühendati fiske-tulek walla waesteaste heaks ja eeskawaks kõik sakk, wene ja prantsuse keelsed laulud. Kutsetaardid jäiwad sakk keeles rüütitud ja laiade laulud. Zmestus oli juur, et pidul ainukeftki sakklast näha ei olnud, ainult poolkadalased ja käsitöölised.

Waftselinaast. Püü tuleb pika ilu peale. Kui kadriandid küll palju joonud oliwad ja pimedus maad wõttis, leidis kesgi nende peamees rahakasti. Asi oleks üsna hüwa olnud, sest sellest oleks kõik summa makstud saanud aga seal tuli kuri raha omanik ja kaebas terve kupatuse „oma woli tarwitamise“ pärast kohtuse.

Wõrust. Agitator finni wõetud. Neil päiwil antakse kuff kohtu kätte, sest ta laulnud igapäew: „tapa storos ä ä!“ Kuff mõistetakse jurma, sest pühade praewalmistamine on käsil.

Pootsiit. Järwe õigeusu koolimaja tahetakse aja-loo muuseumisse wiia, sest et ehitamist keegi ei mäleta ja arwatavaste on ehitusepalgid omal ajal Noa hana peal kaswanud. Ara wiimiseaga on aga täbar lugu, sest majakene ahwardab juba eemalt: ära puudu mind. Las, wajun ma, Las, wajun nii ja kõige wiimaks küljeli... Siis tule ja wi.

Tallinnast. 13. detsembril pani linnawolikogu ette, oja Schnellii tiiki linna algkoolide õpilastele maksuta tarwitamiseks anda ja selleks jeda Toomkooli käest ära wõtta. Tarakanni herra waidles kangeste wastu, selles- lades: jää wõib murduda ja lapsed ära uppuda, neile tarwis kindla põhjaga liu tee anda. See tähendab liht- keeles: waefed inimesed ei wõi liugu lasta, upuwad ära, sakkad ei upu mitte. Wõi on Tarakanni mõte teine: las sakklastel upuwad, siis saab nendeft ennem lahti. Kumb on? Harilikult arwatakse, et uppumise surm nii sakkla- sele kui eestlasele ühtemoodi wastu meelt on.

— Kunst oli see, k'idas mehele saada ehk jeda oma järele panna jooksmata. Rahkümendamal aastafajal ei ole enam midagi wõimata. Nii ka see. Prungid Kukeulitfale minna, seal loeb kaardimoor peopesa pealt täpp täpilt ära, kudas tanu alla saadakse. Kui kõik nii ei lähe, kudas peopesa ja kaardid näitawad on igauhe oma süü. Tee juhiks on juur hult õnemat jugu, kes uulitjal järge ootawad, ka poisimehed ei puudu. Juhin ajalehtedes kuulutajate abieluhimuliste tähelepanemist selle uue abinõuu peale.

Järwakandijst. Metfajaks nõuab metfatöömeeste käest, et iga üles laotud puusüld wiinaga ära peaks õnnistatama, sest et iga sündimise puhul wiina tarwita- takse. Töömehed arwawad, et juremise juures ka wiina tarwitatakse ja tahawad siis metfajaksa wiina nurumist ka maha matta. See aga lubab töö palka maha kiskuda.

Wigalast. Kardetakse, et endine kapi põli nuste algab. Talwised sündmused näitawad jeda selgeste ette ära, sest enne karjuti „Mittfid maha!“ ja kohe selle järele „pütkfid maha!“ ning tüki aja pärast „dawolna!“

Kunfjalust. Ja kihelkonna paremad ja suu- remad mehed oliwad Karfkuse Seltsi üle jurma otfufe ära teinud. Kõrgestsündinud, kõrgestharitud, kõrgeauline Lobi parun Tilling-Susen seletas, et Karfkuse seltsi wara wõib küll ära wõtta ja teistele anda, sest Karfkuse selts on üks wäga kardetaw ja kahjulik selts, sest kui rahwas joomise maha jäitaks, siis peakiwad kõik mõisnikud oma wiinawabrikud finni panema ja nalga jurema. Aga waata, kui Karfkuse seltsi wara saab haritud inimeste kätte antud siis on asi korras.

Aga Karfkuse Selts ei mõtlegi juremise peale, waid mõtleb: meie kanname ikka ise oma kuued ja kasufad ja mängime ise oma pillid ja laulame weela aastakümneid:

Neil jurma olid soowinud, nad igatfufega ja kuube enda wahel, ju wõtnud jagada.

1000 nalja.

Ülitore pildiramat. Kokkukõidatud „Meie Mats“ 1 kuni 16, Matsi wastane, Nalja Madis ja Liisa ligi 400 suurt lehekülge, iga raamatukogu uhkus, hind 150 kop. „Meie Matsi“ 1907 aasta tellijatele saadetakse selle eest kätte, teistel on 25 kop. postiraha maksta.

Selles kogus on meie kolme wiimase aasta ajalugu pilkekujul: Linnawalimised Tartus ja Tallinnas, „Wabaduste“, rewolutsioni ja sõjaseaduse aeg, rahustamine riigiwolikogu walimised, laiali ajamine jne.

„Lendleht“

laialise programmiga politikaline kirjanduse-pilkenalja ja pildiajakiri. Üksikud numbrid ilmuwad osalt raamatu kujul ja üks nr. on oma ette ise- seisaw terve kirjatükk ehk üks anne pikemast kirjatööst ehk kirjatööde kogust. Igas kuus ilmub suur kahewärwiliste piitidega pilkenaljanummer, iga nummer iseäralise nime all.

Wahetewahel, nimelt suurteks pühadeks ilmuwad suuremad piitidega ilustatud albumid. Lendlehe 1. numbrina ilmub 16. det. „jõulu aldum EDASI II“. minewal aastal ilmunud „Edasi“ albumi järg. Hind 20 kop.

„Lendlehe“ 2. numbrina ilmub 30. dets. wärwipiitidega pilkenalja- ja pildikogu

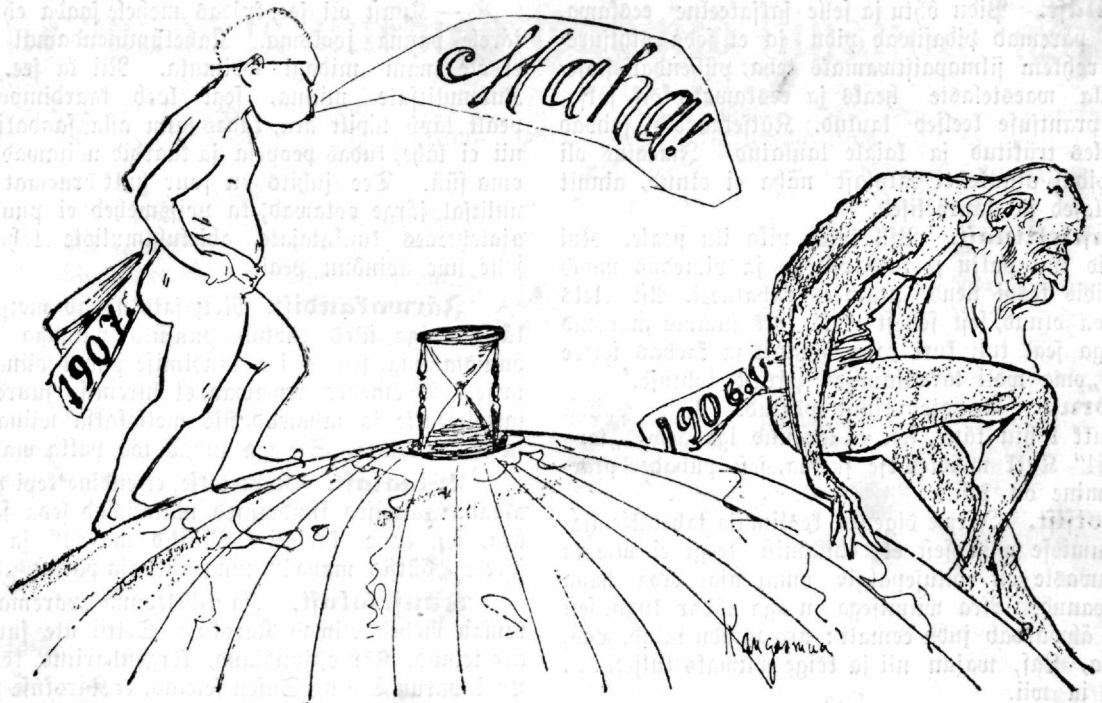
„Kuulipilduja“

„Lendlehe“ tellimisehind 50 numbri eest 3 rubla, 12 numbri eest 1 rbl. — postiga. Üksikult ostes tulewad 50 nrt. wähemalt 6 rbl. maksma.

Kuulutused pilkelehes 5 kop. nonparellrida, raamatutes ja albumites 10 rbl. lhk. „Kõik „Sõnumete“ ja „Maa“ tellijad saawad igas kuus ilmuwa „Lendlehe“ piitidega pilkenalja numbrid hin- nata lehele kaasa.

„Lendlehe“ toimetus ja talitus on „Sõnumete ja „Maa“ talitusega üheskoos Tallinnas, Harju ja Müüriwahe uul. nurgal, nr. 1. Adr: **Ребель**, Lendleht.

„Lendlehe“ wastutaw toimetaja ja wäljaandja **J. Lilienbach**. Sealtsamast on ka tagakiusatud punase lipuga jõulualbum „Edasi I“ 30 kop. eest saada. Selle hinna eest saade- takse ka koju kätte.

Wähe wahetust.

„Meie Matsi“

1907. aasta esimene nr. ilmub laupäeval 13. jaanuaril, ja on sel päeval kõigist kodumaa linnadest saada. Kausta poolest tahame tuleval aastal lehte suurendada, kuna üksiku nr. hind endiseks jääb.

Oleksime seda juba ennem teinud, aga et lugejad aastakäiku tahavad kokku kõita, siis ootasime suurendamisega aasta wahetuseeni. Naljalehtedel on rahwahariduse töös oma tähtjas osa täita. See põld, mida naljalehed kirjanduses hariwad, nimelt humor ja satira, nali ja pilge, on meil weel suuremalt osalt kesas ja naljalehed peawad hoolt kandma, et selle poolest kulturarahwaste kõrgusele tõuseksime.

Ja naljalehtedel on ka rahwa kunstimaitsse tõstmiseks suur tähtsus. Kusagil ei ole nii odawat võimalust kunstnikkude uuemaid töösid näha ja omandada kui just naljalehtedes, kes nüüdseaja trükikunsti läbi neid nii odawalt wõiwad välja laotada.

Meil Eestis on sellepoolest „Meie Mats“ esimese teenäitaja osa oma peale wõtnud. „Meie Mats“ on esimene iseseisaw ja ainus Eesti naljaleht ja seal juures odawam kui kõik wõerakeelsed lehed. Üksik nr. maksab ainult 10 kop.

Peame tunnistama, et „Mats“ ainult olude kohaselt oma ülesannet täidab. Waja on olnud hoida, et mitte pead wastu müüri ei jookse ja ka muidugi on waja hulk maad edasi püüda, enne kui kulturarahwaste naljalehtede kõrgusele jõuame. Aga seda peame ka oma muude haridusliste püüete kohta ütlemale! Ka naljaleht ei saa teisem olla kui see ümbrus, milles ta elab ja see pind, millest ta välja kaswab.

Kõiki oma puudusi tundes kuulutame „Meie Matsi“ II. aastakäigu telimise välja, kuid oleme selles kindlad, et oma osa Eesti kirjanduse põllul täidame niihästi kui see meil praegustes oludes võimalik on ja paremine kui seda keegi teine teha wõiks. Meie töö tähendab siis kindlat edenemist sellel põllul kus meie töötame.

See laialine osawõtmine ja lugupidamine, mis meie lehe wastu on awaldatud, tõendab, et õigel teel oleme, mida mööda meil waja on edasi minna.

Ärge jätke siis „Meie Matsi“ 1907. a. peale tellimata. Tulewad walimised ja selle järele duuma koosolekud. Meie saame igas asjas waljuste oma häält tõstma ja kaasa kõnelema. Toome pilti rahwasaadikutest ja nende kandidaatidest eest ja tagant ja kujutame suurte isandate tegewust igast küljest. Ja meie ülesanne on nii tähtjas, et ilma „Meie Matsita“ 1907. aasta ei saa tulla.

Rahwa liige, kes sa erakondades wastastikust sõimu kuuled, ehk mis sa kunagi elus tähele paned! Pea mees hül ja kurjel päiwil, et „Meie Mats“ sinu sõber on, kes su kurbtust wähendab ja rõõmu kaswatab. Telli omale 1907. aastaks „Meie Matsi“. Nii wähe raha eest ei saa kunagi midagit osta, mis nii palju head meelt wõiks teha. Et maailm sulle hädaoruks ei muutuks, selle eest tahab „Meie Mats“ hoolt kanda.

„Meie Mats“

ilmub 1907 aastal 2 korda kuus ja maksab aastas, s. o. 24 nrt. postiga 2 rbl., postita 1 rbl. 60 k., pooles aastas poole wähem. Üksik nr. 10 kop.

Toimetus ja talitus on Tallinnas, Arjewi uul. nr. 10.

Kirjalik tellimise adres: „Meie Matsi“ toimetus Tallinnas.

Wene keeli: Журнал „Meie Mats“, Ревель. Tellimisi wõtawad wastu kõik auusad raamatukauplused ja ajalehtede tellimiste wastuwõtjad.

Wastutaw toimetaja ja väljaandja Jaason. Trükitud N. Kullapi trükitojas, Tallinnas.